

Книга пророка Йоеля і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня — Номер тридцять перший

Jeff Pippenger

2026-01-18

Номер тридцять один

Останні три месіанські сповнення, що містяться в Євангелії від Матвія, окреслюють три елементи віхи недільного закону: розсіяння Божого народу при недільному законі, типологічно представлене розсіянням малого стада 22 жовтня 1844 року, та розсіянням учнів при хресті. Обидва ці розсіяння узгоджуються з недільним законом. У зв'язку з Галілеєю, що є символом пророчого поворотного пункту, люди, які перебували в темряві до недільного закону, будуть покликані з темряви. Ці особи є іншим стадом Божим, працівниками одинадцятої години, які, коли їх кличуть вийти з Вавилону, пробуджуються до питання суботньої суперечки. Їхній поклик вийти з Вавилону є другою фазою суду, що починається з Божого дому, а потім при недільному законі досягає тих, що поза Єрусалимом.

Десята месіанська віха — це розсіяння при недільному законі.

Але все це сталося, щоб збулися Писання пророків. Тоді всі учні залишили Його й утекли. Матвія 26:56.

Прогноз

Пробудись, мечу, проти пастиря Мого і проти мужа, що Мій товариш, говорить Господь Саваот: урази пастиря, і розпорошаться вівці: і Я зверну руку Мою на малих. Захарія 13:7.

"Невдовзі ми будемо значно розсіяні, і те, що ми робимо, має бути зроблене швидко." Основи християнської освіти, 535.

Надходить час, коли ми будемо роз'єднані й розсіяні, і кожному з нас доведеться стояти без можливості спілкування з тими, хто має таку саму дорогоцінну віру; і як ви зможете встояти, якщо Бог не буде поруч із вами і якщо ви не знатимете, що Він веде й скеровує вас? Review and Herald, 25 березня 1890 р.

Одинадцята месіанська віха — покликання язичників.

Щоб збулося сказане пророком Ісаєю, який каже: Земля Завулонова і земля Нефталимова, дорогою моря, за Йорданом, Галілея язичників; народ, що сидів у темряві, побачив велике світло; і тим, що сиділи в країні й тіні смертній, засяло світло. Матвія 4:14–16.

Прогноз

Та все ж морок не буде таким, як був у час її утиску, коли спочатку Він злегка уразив край Завулона і край Нефталима, а потім тяжче уразив її шляхом моря, за Йорданом, у Галілеї народів. Народ, що ходив у темряві, побачив велике світло; ті, що мешкають у країні тіні смертної, на них засяяло світло. Ісаїя 9:1, 2.

За недільного закону пізній дощ буде вилитий без міри, і язичники побачать велике світло. Переслідування розсіє вірних і поширить звістку.

"Видаватимуть вас на суди, ... так, і перед правителями та царями вас приведуть заради Мене, на свідчення їм і язичникам." Матвія 10:17, 18, R. V. Переслідування поширить світло. Служителі Христа будуть приведені перед великими мужами світу, які, якби не це, можливо, ніколи б не почувли Євангелія. Цим людям істину було представлено у спотвореному вигляді. Вони вислухали неправдиві обвинувачення щодо віри учнів Христових. Часто їхнім єдиним способом пізнати її справжній характер є свідчення тих, кого приводять на суд за їхню віру. Під час допиту від них вимагають відповідати, а їхні судді слухають свідчення, яке вони дають. Божа благодать буде дарована Його служителям, щоб задовольнити потребу цієї години. "Буде дано вам, — говорить Ісус, — у ту саму годину, що маєте говорити. Бо то не ви говорите, а Дух Отця вашого, Який говорить у вас." Коли Дух Божий просвітлює розуми Своїх служителів, істина буде представлена у своїй божественній силі та дорогоцінності. Ті, хто відкидає істину, стануть обвинувачувати й утискати учнів Христових. Та серед втрат і страждань, аж до самої смерті, діти Господні мають виявляти лагідність свого божественного прикладу. Так буде видно контраст між зняряддями Сатани та представниками Христа. Спаситель буде піднесений перед правителями й народом.

Учні не були наділені мужністю й стійкістю мучеників, доки така благодать не стала потрібною. Тоді сповнилася обітниця Спасителя. Коли Петро та Іван свідчили перед радою Синедріону, люди 'дивувалися; і впізнали в них тих, що були з Ісусом.' Дії 4:13. Про Стефана написано, що 'всі, які сиділи в раді, пильно дивлячись на нього, бачили обличчя його, немов обличчя ангела.' Люди 'не могли протистояти мудрості й духові, яким він говорив.' Дії 6:15, 10. А Павло, пишучи про власний суд при дворі Кесарів, каже: 'При першому моєму захисті ніхто не став за мене, але всі мене покинули.... Але Господь став при мені й зміцнив мене; щоб через мене звістка була цілковито проголошена, і щоб усі язичники почувли; і я був вирваний із пащі лева.' 2 Тимофія 4:16, 17, R. V.

Служителі Христа не повинні були готувати заздалегідь складену промову для виголошення, коли їх приведуть на суд. Їхня підготовка мала здійснюватися день у день: скарбуючи дорогоцінні істини Божого слова та через молитву зміцнюючи свою віру. Коли їх приведуть на суд, Святий Дух нагадає їм саме ті істини, які будуть потрібні. Бажання віків, 354, 355.

Суд починається від дому Божого на 9/11 і завершується при недільному законі, після чого суд переходить до іншої Божої отари, що перебуває поза межами дому Божого.

Дванадцята місяньська віха — це Суд для язичників

Щоб збулося сказане через пророка Ісаю, який говорить: Ось Мій Слуга, Якого Я вибрав; Улюблений Мій, у Якому душа Моя благоволить: Я покладу Свого Духа на Нього, і Він принесе правосуддя язичникам. Він не буде сваритися, ані кричати; і ніхто не почує Його голосу на вулицях. Тростини надломленої не переломить, і льону тліючого не погасить, доки не доведе правосуддя до перемоги. І на Його Ім'я покладуть надію язичники. Матвія 12:17–21.

Прогноз

Ось мій раб, якого я підтримую; мій обранець, у якому душа моя благоволить; я поклав духа мого на нього: він принесе народам суд. Він не кричатиме, ні підноситиме голосу, ні дасть почути свого голосу на вулиці. Надломленої очеретини він не переломить, і тліючого гнота не погасить; він доведе суд до правди. Він не ослабне й не зламається, доки не встановить суд на землі, і острови чекатимуть його закону. Ісаія 42:1–4.

Закриття суду для дому Божого розпочалося в липні 2023 року, коли на вулицях, де Мойсей та Ілля лежали мертвими, у долині сухих мертвих кісток, було почуто голос. Коли той голос було почуто, суд для дому Божого почав закриватися і перейшов до суду над язичниками. В Євангелії від Матвія є дванадцять місяньських сповнень, які окреслюють головні віхи в реформаторському русі ста сорока чотирьох тисяч. Ці дванадцять віх типологічно представлені Месією. 1989; 1996; 9/11, 2001; 18 липня 2020 року; липень 2023 року; 2024 рік; Опівнічний крик, поділ священиків і недільний закон — усе це позначено, при цьому 9/11 має внутрішнє та зовнішнє свідчення, а недільний закон має внутрішнє свідчення розсіяння, а далі — два свідки періоду суду працівників одинадцятої години. Дев'ять віх реформаторського руху ста сорока чотирьох тисяч безпосередньо окреслено в Євангелії від Матвія.

Євангеліє від Матвія є альфою Нового Завіту, а Книга Одкровення — омегою. Євангеліє від Матвія — пророчий шедевр, значущість якого була запечатана до останніх днів. Воно містить дванадцять розділів-«омега», які відповідають «альфі» книги Буття — розділам від одинадцятого до двадцять другого. Будучи «альфою» стосовно Книги Одкровення, воно віддзеркалює богонатхненний взаємозв'язок між Даниїлом і Одкровенням. Те, що відкрито про книги Даниїла й Одкровення щодо їхнього пророчого взаємозв'язку, буде справджуватися і у взаємозв'язку між Євангелієм від Матвія та Книгою Одкровення. Те, про що нам було сповіщено в цьому відношенні, зводиться до такого:

В Євангелії від Матвія підхоплено ту саму лінію пророцтва, що й у книзі Об'явлення.

"Об'явлення — це запечатана книга, але водночас і відкрита книга. У ньому записані дивовижні події, які мають відбутися в останні дні історії цієї землі. Настанови цієї книги однозначні, а не містичні й незрозумілі. У ній підхоплюється та сама лінія пророцтва, що й у Даниїла. Деякі пророцтва Бог повторив, тим самим показуючи, що їм слід надавати належної ваги. Господь не повторює те, що не має великого значення."
Рукописні публікації, том 9, 8.

Євангеліє від Матвія продовжує «ту саму лінію пророцтва», що й книга Об'явлення та книга пророка Даниїла, і її доведено до довершеності в книзі Об'явлення, бо слово «complement» означає довершеність.

У книзі Об'явлення всі книги Біблії сходяться і завершуються. Тут є доповнення до книги Даниїла. Одна — пророцтво; інша — об'явлення. Запечатаною була не книга Об'явлення, а та частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів. Ангел наказав: «А ти, Даниїле, затаї ці слова та запечатай книгу аж до часу кінця». Даниїл 12:4. Діяння апостолів, 585.

Євангеліє від Матвія, Даниїл та Об'явлення є однією й тією самою книгою.

"Книги Даниїла й Об'явлення — одне. Одна — пророцтво, інша — об'явлення; одна — книга запечатана, інша — книга відкрита. Іван чув таємниці, які виголошували громи, але йому було наказано не записувати їх." Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 7, 971.

Мені видавалося важливим виділити час, щоб розглянути Євангеліє від Матвія в контексті, який міг би підкреслити пророче значення перебування Петра в Кесарії Філіпповій, перш ніж я повернув дослідження до книги Йоїла. Я спробую узагальнити свої спостереження щодо Євангелія від Матвія у спробі проілюструвати величезне пророче значення Петра в Кесарії Філіпповій, тобто Паніум з одинадцятого розділу книги Даниїла, віршів 13–15.

Євангеліє від Матвія вибудоване на трьох виразних пророчих лініях. Перша лінія — це перші десять розділів; друга лінія — наступні дванадцять розділів, за якими йде третя лінія, що складається з шести розділів. Перші десять розділів репрезентують першого ангела чотирнадцятого розділу книги Об'явлення, наступні дванадцять розділів репрезентують другого ангела чотирнадцятого розділу книги Об'явлення, а останні шість розділів репрезентують третього ангела чотирнадцятого розділу книги Об'явлення. Я ще не навів чіткого доведення цього спостереження, але це легко здійснити. Перш ніж ми це зробимо, я бажаю продовжити наносити кілька ширших мазків на полотно, яким є Євангеліє від Матвія.

Друга лінія, що охоплює розділи одинадцятий–двадцять другий, представлена другим ангелом, і другий ангел завжди позначає подвоєння, бо «Вавилон упав, упав». Розділи одинадцятий–двадцять другий книги Буття викладають спершу обітницю, а потім триступеневий завіт Бога з обраним народом через патріарха Аврама. Серединний вірш тих дванадцяти розділів визначає «обрізання» як знак завіту, і його було встановлено на другому з трьох ступенів. Серединним віршем паралельної завітної лінії в Євангелії від Матвія є момент, коли ім'я Симона Барйони змінено на Петра.

І Я також кажу тобі: ти — Петро, і на цій скелі Я збудую Мою церкву; і ворота пекла не здолають її. Матвія 16:18.

Ім'я Петра представляє сто сорок чотири тисячі, і він представляє клас, який ґрунтує свою віру на слуханні Христового послання. Не просто послання про Ісуса, але послання, яке Ісус

визначив як таке, що було дане Петру Самим Господом.

Він промовляє до них: А ви ким кажете, що Я є?

І Симон Петро відповів і сказав: Ти — Христос, Син Бога Живого. І Ісус відповів і сказав йому,

Блаженний ти, Симоне Барйона: бо не плоть і кров об'явили це тобі, але Мій Отець, що на небесах. Матвія 16:15-17.

Віра Петра ґрунтується на тому, що Ісус стає Христом — Месією. Ім'я Петра змінено, як і ім'я Аврама, щоб позначити завітні взаємини; його ім'я відповідає числу 144 000, і в тому самому вірші велика боротьба окреслена як Скеля, що є підвалиною Церкви, яка переможе церкви пекла. Сто сорок чотири тисячі становлять остаточне виявлення вибраного завітного народу, і Петро репрезентує цю групу.

Петро також водночас уособлює першу християнську Церкву, Церкву учнів, бо це та історія, в якій Христос заклав підвалину Своєї Церкви. Христос є підвалиною, і Він також є замковим каменем, а Петро є символом першої християнської нареченої та останньої християнської нареченої. Отже, Петро є водночас символом альфи й омеги в одному вірші.

Той один вірш є центральним віршем дванадцяти розділів, які репрезентують вістку другого ангела, а Петро «подвоюється» як перша наречена і як остання наречена. Остання наречена перебуватиме у війні із синагогою сатани, і остання наречена складатиметься з двох груп. Одна група — сто сорок чотири тисячі, інша група — велика безліч. Велика безліч представлена Смирною, а сто сорок чотири тисячі — Філадельфією.

Сто сорок чотири тисячі є філадельфійцями, а зміна імені Петра у вірші вісімнадцятому репрезентує запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Він є символом тих, що запечатані, і в цьому вірші, самому центральному вірші дванадцяти завітних розділів, він відповідає самому центральному віршеві у дванадцяти розділах Книги Буття, де обрізання визначено як знак. Одинадцятий — двадцять другий розділи Об'явлення становлять третю лінію до дванадцяти розділів завітного свідчення, а центральний вірш тих дванадцяти розділів вказує на шлюб блудниці з сімнадцятого розділу Об'явлення з царями землі.

І звір, що був і якого немає, — і сам він восьмий, і з числа семи, і йде на погибель. Об'явлення 17:11.

Цей вірш пов'язаний із визначенням остаточного падіння Вавилона Великого, а перше падіння Вавилона було в першому розділі завітної лінії Книги Буття, що складається з дванадцяти розділів. Петро репрезентує сто сорок чотири тисячі у центральному вірші, який відповідає центральному віршу Книги Буття. У центральному вірші Книги Одкровення падіння Вавилона Великого доводить до завершення оповідь про Німрода, великого мисливця Вавилона.

Центральні вірші кожної з цих трьох пророчих ліній визначають або печать Божу, або знак звіра. Початковий вавилонський заповіт смерті в Бутті досягає свого завершення в

Об'явленні. Таким чином він визначає початок і кінець для всіх трьох ліній, коли їх зводять разом, лінія до лінії. Місце, де Петра вжито як символ Великої боротьби між Скелею та брамами пекла, є вісткою другого ангела, бо вістка другого ангела — це: «Упав Вавилон (Німрод), упала (блудниця Риму)». Друга лінія у трьох лініях Матвія є вісткою другого ангела, бо вона позначає два падіння Вавилону. Вона подає фальшивий шлюб саме там, де справжній шлюб звершується — при недільному законі. Вона представляє число «8» як підробку Божого народу, який є істинною вісімкою. Папство також зображене як таке, що підробляє Бога, бо воно було, і все ще є, і має піднятися. Воно підноситься саме там, де підноситься знамено — при недільному законі.

В Євангелії від Матвія є дванадцять месіанських сповнень, а в Старому Завіті — від трьохсот до п'ятисот пророцтв про Месію. Євангеліє від Матвія містить дванадцять безпосередньо ідентифікованих сповнень, значно більше, ніж будь-яке з інших трьох Євангелій. Ці дванадцять сповнень відповідають дев'ятьом окремим віхам у реформаторському русі ста сорока чотирьох тисяч. Дев'ять символізує довершеність, бо немає числа понад «дев'ять», адже кожна інша кількість після «дев'яти» використовує лише дев'ять цифр від одного до дев'яти та нуль. Дев'ять є повнотою. З-поміж тих дев'яти віх дві мають більше ніж одне сповнення, зазначене в Євангелії від Матвія. 9/11 має два, а недільний закон — три.

Час кінця у 1989 році, формалізація вістки у 1996-му, потім 9/11, потім розчарування 18 липня 2020 року, потім голос у пустелі в липні 2023 року, що привів до воскресіння 2024 року, яке веде до Опівнічного Крику, після чого — відокремлення священників, що кульмінує в недільному законі. Є дев'ять віх, серед яких одна має двох свідків, а інша — трьох; 9/11 має двох, а недільний закон — трьох. Це означає, що в реформаційній лінії ста сорока чотирьох тисяч проміжок від двох свідків 9/11 до трьох свідків недільного закону позначає час запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Дванадцять віх узгоджуються з кожним реформаторським рухом і тим самим підкреслюють та визначають час запечаткування ста сорока чотирьох тисяч від 9/11 до недільного закону.

У такий спосіб визначаються два свідки при 9/11 і три свідки при недільному законі. Два свідки при 9/11 — це вістка другого ангела, а три свідки при недільному законі — це вістка третього ангела. Отже, лінія, побудована на сповненнях месійних пророцтв у Матвія, виокремлює та увиразнює час запечатління, водночас визначаючи другого ангела як альфу історії часу запечатління, а третього ангела — як омегу. Це означає, що час запечатління обрамлено числом два і числом три, тим самим розміщуючи двадцять три — символ спокути — над усією історією запечатління.

У Євангелії від Матвія є три пророчі лінії, які відповідно представляють першого, другого і третього ангела. Дванадцять розділів у другій лінії Матвія представляють заповіт зі ста сорока чотирма тисячами, бо це є омегою щодо альфа-завіту книги Буття, укладеного з Аврамом. Це також означає, що, оскільки йдеться про другого ангела, коли Петро представляє і першу, і останню християнську наречену, подвоєння Петра встановлює пророчу вимогу подвоєння у другому ангелі. За свідченням трьох число дванадцять є

шнуром, що пов'язує до купи три лінії по дванадцять розділів, тож коли ми знаходимо інше представлення числа дванадцять у Євангелії від Матвія, воно має бути узгоджене з іншими представленнями числа дванадцять у Євангелії від Матвія.

Дванадцять розділів Євангелія від Матвія, які починаються символічним числом одинадцять і завершуються його символічним відповідником — числом двадцять два, узгоджуються з лінією реформи ста сорока чотирьох тисяч, представленою дванадцятьма месіанськими сповненнями, таким чином виявляючи друге «подвоєння» в лінії другого ангела. Дванадцять месіанських сповнень разом із дванадцятьма розділами становлять «подвоєння» другого ангела, але коли їх перемножити, вони представляють 144 000. Петра подвоєно, і число дванадцять також подвоєно. Ці подвоєння сповнюють подвоєння дворазового падіння Вавилону.

Розділи з одинадцятого по двадцять другий репрезентують другого ангела чотирнадцятого розділу Книги Об'явлення. Число десять є символом випробування, і перше з трьох випробувань становлять перші десять розділів Євангелія від Матвія. «Десять» символізує випробування. Оскільки Євангеліє від Матвія є альфою до омеги Книги Об'явлення, перший розділ обох книг розпочинається об'явленням Ісуса Христа. У першому розділі Йосиф проходить випробування: повірити ангелові чи ні. Його відповідником був Захарія, батько Івана Хрестителя, який не повірив і не витримав того самого випробування. Один прийняв народження, задумане Божим Провидінням, інший засумнівався.

У другому розділі Ірод злякався народження нового царя, і Йосип та Марія втекли до Єгипту. Іван Хреститель приніс перше випробування в третьому розділі, перше випробування, яке Сестра Вайт визначає як випробування на життя або смерть, бо вона написала, що «ті, хто відкинув вістку Івана, не могли отримати користі від Ісуса». Перший ангел є випробувальним посланням, яке, як і Іван, закликає людей боятися Бога, бо настає година Божого суду. Це представлено Іваном, коли він запитав: «Хто попередив вас втекти від майбутнього гніву?»

Потім у четвертому розділі Ісус постить сорок днів, що завершуються трьома окремими випробуваннями, бо три випробування завжди представлені в першій ангельській звістці. Тоді Ісус почав закладати підвалини, обираючи Своїх учнів, бо за Ездри й Неємії підвалини храму були закладені в історії першого указу, а у міллеритів підвалини були закладені в історії першої ангельської звістки. Підвалинами є блаженства, за якими йдуть Його чудеса, що привели до того, що Він послав дванадцятьох учнів, чим завершується десятий розділ. Тоді дванадцять учнів уже були на місці, і натхнення вказує, що учні були підвалиною християнської церкви. До одинадцятого розділу підвалини були завершені.

В одинадцятому розділі учні здійснюють служіння самотійно; Ісус перебуває наодинці, що позначає виразний розрив між десятим і одинадцятим розділами. Розділи від першого до десятого становлять вістку першого ангела, яка завершилася з приходом другого. Другий ангел спричиняє поділ, відокремлення, як у випадку міллеритів і протестантів. Десятый розділ закінчується тим, що Ісус відокремлюється від учнів, а в одинадцятому Він один.

Розділи 11–22 представляють другого ангела і ведуть до розділів 23–28 як до третьої лінії третього ангела. Звичайно, третій ангел приходиться до недільного закону, що й символізує Пасха у розділах 26–28. "23" є символом спокутування, і перший із тих шести розділів представляє вістку першого ангела, а останні три розділи представляють вістку третього ангела. Два середні розділи (24 і 25) представляють другого ангела. Останні три розділи містять "23" конкретні віхи, які узгоджують розділ "23" як першого ангела, або як початок, і розділи 26–28 як третього, з "23" віхами. Розділ 23 — це перший ангел, а наступні два розділи — другий ангел, і останні три розділи — третій ангел.

Третя лінія в Євангелії від Матвія представляє третього ангела і поділяється на три етапи. Розділ 23 — перший етап і перший ангел. Розділи 24 і 25 — другий етап і другий ангел. Розділи 26, 27 і 28 — третій етап і третій ангел. Один розділ для першого ангела, два розділи для другого ангела і три розділи для третього. Третій, тобто Пасха, яка представляє хрест, що, своєю чергою, співвідноситься з недільним законом, також представлений П'ятидесятницею.

П'ятидесятниця — це число 50, а 50 — символ Ювілею. Ювілей містить сорок дев'ятий рік, кінець сьомого семирічного циклу. Число 49 передує числу 50, але безпосередньо з ним пов'язане. Третя лінія в Євангелії від Матвія починається з 23-го розділу; за ним ідуть два розділи (24, 25), сума яких становить 49, безпосередньо перед третім ангелом, що представляє число 50.

Початок і кінець цієї послідовності з шести розділів позначені віхою «23»; а сума, отримана додаванням розділів 26, 27 і 28, становить «81», що є символом священиків, закладеним у самих віршах, які вказують на пролиття крові, яку Небесний Первосвященик ужив би у Своему первосвященицькому служінні. З цієї причини назва розділу «81» у «Бажанні віків» ґрунтується на 28-му розділі Євангелія від Матвія.

Розділ 81 — «Господь воскрес»

Цей розділ ґрунтується на Євангелії від Матвія 28:2–4, 11–15. Бажання віків, 780.

Число "81" символізує священство, і у восьмому розділі книги Левит викладено сім днів посвячення священиків. У восьмому розділі книги Числа викладено очищення левитів. У Другій книзі Хронік священики у кількості "81" протистоять цареві Озії, і цей уривок безпосередньо сприяє утвердженню вістки про запечатання ста сорока чотирьох тисяч.

Але коли він зміцнів, серце його загордилося — на його погибель; бо він згрішив проти Господа, Бога свого, і увійшов до храму Господнього, щоб кадити на кадильному жертovníку. І увійшов слідом за ним священик Азарія, а з ним — вісімдесят священиків Господніх, хоробрі мужі. І стали вони проти царя Озії та сказали йому: Не тобі, Озіє, кадити Господеві, а священикам, синам Аарона, освяченим для кадиння. Вийди зі святилища, бо ти провинився; і не буде це тобі на честь від Господа Бога.

Тоді Озія розгнівався, і в його руці була кадильниця, щоб кадити фіміам; і коли він гнівався на священиків, проказа з'явилася на його чолі перед священиками в Домі

Господньому, біля кадильного жертовника. І Азарія, первосвященик, та всі священики поглянули на нього, і ось він був прокажений на чолі; і вони вигнали його звідти, та й він сам також поспішив вийти, бо Господь уразив його. І цар Озія був прокажений аж до дня своєї смерті, і мешкав в окремому домі, будучи прокаженим, бо він був відлучений від Дому Господнього; а Йотам, його син, був над царським домом, судячи народ краю. 2 Хронік 26:16–21.

Число вісімдесят один, як символ, пов'язане зі священиками, які виступили проти спроб Озії приносити жертви у святилищі. Пророча структура уривку про Озію узгоджується з пророчою структурою одинадцятого розділу книги Даниїла, віршів одинадцятого і дванадцятого. Обидва уривки окреслюють південного царя, серце якого піднеслося внаслідок військових перемог, і особливо нещодавньої перемоги над царем півночі. Коли одинадцятий вірш одинадцятого розділу Даниїла був виконаний Птолемеєм у битві при Рафії, він, як і Озія, намагався принести жертву у святилищі в Єрусалимі, але зустрів опір з боку священиків. Рядок до рядка два свідки визначають українську війну, що майже завершилася.

Вісімдесят перший розділ «Бажання віків» ґрунтується на 28-му розділі Євангелія від Матвія і показує Христа, який возноситься, щоб розпочати своє служіння як Небесний Первосвященик.

Головне ж у тому, що ми говоримо, — таке: маємо такого Первосвященика, який сів праворуч престолу Величності на небесах. Послання до Євреїв 8:1.

Число «81» є символом священиків і розділів 26, 27, 28; третя сходинка третього рядка у Матвія дає в сумі 81. Друга сходинка дає в сумі 49, а перша — 23. Вісімдесят один представляє 80 священиків і первосвященика у свідченні Озії. На цьому рівні 80 священиків є людьми, а первосвященик — Божественний. 81 представляє поєднання Божества з людськістю. Одиниця в числі 81 представляє Божество.

Цифра один у числі одинадцять символізує людство, а також Божество. Цифра один у числі двадцять один символізує Божество, а двадцять — людство. Комбінація двох і одного явлена в учнях на шляху до Еммауса.

Поєднання трьох і одного — це людськість і Божество, як це представлено вогненною піччю Седраха, Мисаха та Авденаго.

Поєднання «чотири й один» вказує на те, що поєднання Божества з людством звершується в четвертому поколінні.

Поєднання п'яти й одного означає п'ятьох дів, які очікують жениха.

Поєднання «шість і один» виражає відношення людини до суботи сьомого дня, Господом якої є Божество. Число «шість» є символом людини, а «один» — Христос.

Поєднання семи й одного символізує перехід сьомої церкви Лаодикії у філадельфійський досвід.

81 є символом священиків та їхнього стосунку до первосвященика.

Поєднання дев'яти та одного позначає завершення. Вагітність триває дев'ять місяців. Було дев'ять поколінь до Ноя, і дев'ять поколінь після нього, що привели до завіту. Ісус віддав духа о дев'ятій годині. Поєднання дев'яти та одного вказує на завершення діла запечатування Його народу.

У цьому контексті одиниця — це єдність людського й Божественного; двійка — це Божественний Учитель, що навчає людство. Трійка — це вістка трьох ангелів, тобто вістка, якій їх навчає двійка. Четвірка ідентифікує четверте покоління, тим самим визначаючи пророчу історію, коли п'ятеро мудрих дів виявляються та відтворюються, як це представлено шостим днем творіння. Тоді сьомий ступінь визначає перехід до Філадельфії і загадку восьмого, що є із семи. У цей момент завіт сповнюється, а священство "81" підноситься, щоб завершити працю, представлену числом дев'ять. На кожному етапі одиниця є Левом з племені Юди, який також є Пальмоні, Дивним Лічильником. 81 є символом священиків. Пальмоні створив усі числа.

Число одинадцять є половиною двадцяти двох, і обидва символізують поєднання Божества з людською природою. У нещодавній статті я подав два твердження, які стосуються початку й кінця.

Перше твердження констатувало, що, коли Еллен Вайт мала свої перші видіння про святилище, їй було показано, що суботня заповідь сяяла яскравіше за інші заповіді. Їй також було показано, що в останні дні «вчення про втілення» буде осяяне м'яким сяйвом. Субота була світлом на початку, що прообразувало вчення про втілення наприкінці. Поєднання Божества з людськістю становить вчення про втілення, бо це вчення про те, що Христос прийняв на Себе людську плоть і тим самим подав взірець того, що Божество, поєднане з людськістю, не грішить.

Одинадцять плюс одинадцять дорівнює двадцяти двом, а число одинадцять розпочинає кожен з завітних ліній, що складаються з дванадцяти розділів, і кожна з них завершується числом двадцять два. Одинадцять розділи та одинадцять вірші у Святому Письмі становлять віхи ста сорока чотирьох тисяч.

2014

Українська війна розпочалася 2014 року і є зовнішньою лінією часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч.

І цар півдня розпалиться гнівом, і виступить та битиметься з ним, так, із царем півночі; і він виведе велику безліч, але ця безліч буде віддана в його руку. Даниїла 11:11.

18 липня 2020 року

Першим розчаруванням було те, що Ісус зволікав іти, щоб воскресити Лазаря,— це вінцеве чудо і печатка Божа. Ісус очікував чотири дні, перш ніж воскресити Лазаря. Вірш в

Євангелії від Івана окреслює останнє з семи чудес, які прямо ідентифіковані в Євангелії від Івана. Першим було перетворення води на вино. Багато світла відкривається в розгляді семи чудес, які досягають кульмінації в Івана 11:11, і всі богослови погоджуються, що в Євангелії від Івана є лише сім чудес, виходячи з того, що ці чудеса прямо ідентифіковані. З цієї причини вони не включають воскресіння Христа як восьме знамення; але це було чудо, і Його воскресіння є знаменням завіту, тож воскресіння в Євангелії від Івана є восьмим чудом, тобто понад сім, бо кожне з попередніх семи чудес було звершене силою Його воскресіння.

Сказавши це, потім говорить їм: Наш друг Лазар заснув; але я йду, щоб пробудити його зі сну. Івана 11:11.

Липень 2023 року

У липні 2023 року голос у пустині почав вигукувати послання, що має в собі Духа життя.

І через три з половиною дні дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги свої; і великий страх упав на тих, хто бачив їх. Об'явлення 11:11.

Йоан народжується за вісім днів до недільного закону, бо саме під час недільного закону промовляє його батько Захарія. Ім'я Йоана під час недільного закону змінюється із «Захарія» на «Йоан», коли ця зміна імені позначає завітні взаємини. Це народження є прообразом воскресіння тих, кого було вбито на вулицях 18 липня 2020 року.

Істинно кажу вам: серед народжених від жінок не з'явився більший, ніж Іван Хреститель; однак найменший у Царстві Небесному більший від нього. Матвія 11:11.

2024

Ісая вказує на друге збирання, яке сповнилося у 1849 році. Друге збирання розпочалося в липні 2023 року й завершиться, коли Божий народ буде запечатаний.

І станеться того дня, що Господь удруге простягне руку Свою, щоб повернути останок Свого народу, що позостане, з Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шінару, і з Хамату, і з островів моря. Ісая 11:11.

Безпосередньо перед недільним законом

Ісус шойно завершив урочистий в'їзд, тим самим окреслюючи перехід від Опівнічного Крику до недільного закону. Поруч із Ним дванадцять учнів, бо їх уже було вибрано ще до настання недільного закону.

І Ісус увійшов у Єрусалим і в храм; і, оглянувши усе довкола, як уже настав вечір, вийшов до Віфанії з дванадцятьма. Марка 11:11.

Коли запечатлення ста сорока чотирьох тисяч буде звершене, безпосередньо перед недільним законом, тоді завершиться єднання Божества як Чоловіка з людством як Дружиною, і ці двоє навіки становлять одне, бо спокутування довершене.

Проте в Господі ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка. 1 Коринтянам 11:11.

Чудесне народження Сари — народження, що від часу бунту 1863 року довго відкладалося, — звершується тоді, коли жінка з дванадцятого розділу Об'явлення народжує близнят. Перша дитина з'являється під час Опівнічного кличу, а друга — під час Недільного закону. Дитина, яка народилася другою, мала багрянний шнур, що символізує ознаку Раав у Єрихоні.

Вірою і сама Сара одержала силу для зачаття насіння і, коли вже була поза дітородним віком, народила дитину, бо вважала вірним Того, Хто обіцяв. Євреїв 11:11.

Недільний закон для Лаодикії

Єремія ідентифікує суд Лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня.

Тому так говорить Господь: Ось, Я наведу на них лихо, від якого вони не зможуть утекти; і хоч вони волатимуть до Мене, Я не почую їх. Єремії 11:11.

Єзекіїль погоджується з судом Єремії над адвентизмом.

Це місто не буде для вас котлом, і ви не будете м'ясом посеред нього; але Я буду судити вас на межі Ізраїлю. Єзекіїль 11:11.

Оминання давнього Ізраїлю як Божого народу завіту включає збудження Богом у колишньому народі завіту заздрості щодо того, що вони відкинули. Це повторюється в адвентизмі під час недільного закону.

Отже, кажу: чи вони спіткнулися, щоб упасти? Зовсім ні; але радше через їхнє падіння спасіння прийшло до поган, щоб викликати в них ревності. Римлян 11:11.

Адвентизм, заснований на праці Вільяма Міллера, яку вони відкидають, усе ще є тим рухом, що збудував храм; але, подібно до Соломона, який також збудував храм, вони порушили завіт, і їхнє царство буде відняте від них і дане народові, який управлятиме Божим виноградником, як Він повелить.

Тому Господь сказав Соломонові: За те, що це вчинене тобою, і ти не додержав Мого заповіту та Моїх постанов, які Я наказав тобі, Я неодмінно віддеру від тебе царство і дам його твоєму слугі. 1 Царів 11:11.

Недільний закон для Філадельфії

За недільного закону Церква Переможна вводиться у свою власну землю, згідно з пророками, а та земля є землею, щедро сповненою вісткою пізнього дощу. Єрихон був відбудований у 1863 році, і за недільного закону Єрихон падає.

А земля, куди ви йдете, щоб посісти її, — земля гір і долин, що п'є воду небесного дощу. Второзаконня 11:11.

Місто є царством, а Церква торжествуюча репрезентує Христове Царство слави. Те царство Церкви торжествуючої розпочинається з настанням недільного закону, коли Його Церква

підноситься та звеличується понад усі гори й пагорби.

Благословенням праведних підноситься місто, а устами безбожних воно руйнується.
Приповісті 11:11.

Саме о дев'ятій годині ангел з'явився Корнилієві, наказавши йому послати по Петра, тим самим позначивши час, коли євангеліє звертається до язичників за недільного закону. Коли Бог повелів Петрові йти, це сталося в контексті видіння про споживання нечистих тварин. Це сповнюється за недільного закону. Дев'ята година збігається з дев'ятою годиною, коли помер Христос. Дев'ята година символізує завершення періоду, який починається о третій годині, коли Ісуса було розп'ято; через шість годин Він помер. Це той самий період і для Петра: о третій годині він перебуває у горниці, а о дев'ятій — у храмі. Одна дев'ята година завершується смертю Христа; на наступну дев'яту годину Петро в храмі проголошує звістку Йоеля. Смерть Христа поклала край заповітним відносинам з Ізраїлем і відчинила двері для язичників, представлених Корнилієм.

І ось, негайно троє мужів, посланих до мене з Кесарії, вже прибули до дому, де я перебував. Дії 11:11.

Вони будуть для вас мерзотою; не будете їсти їхнього м'яса, а їхні трупи будете мати за мерзоту. Левіт 11:11.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Мені приснилося, що Бог, невидимою рукою, надіслав мені вишукано виготовлену скриньку приблизно десять дюймів завдовжки і шість дюймів завширшки, квадратної форми, зроблену з чорного дерева й витіювато інкрустовану перлами. До скриньки було прикріплено ключ. Я негайно взяв ключ і відчинив скриньку, і, на моє здивування та подив, знайшов її наповненою всілякими видами й розмірами коштовностей, діамантів, дорогоцінного каміння, а також золотою й срібною монетою всілякого розміру й вартості, прекрасно розміщеними у своїх відповідних місцях у скриньці; і, так укладені, вони віддзеркалювали світло й славу, що рівнялися лише сонцю. ...

«Я зазирнув у скриньку, але мої очі засліпило від побаченого. Вони сяяли удесятеро яскравіше, ніж раніше. Я подумав, що їх об пісок стерли ноги тих лихих людей, які розсипали їх і втоптали в пил. Вони були красиво впорядковані в скриньці, кожен — на своєму місці, без жодних видимих зусиль того, хто їх туди закидав. Я скрикнув від самої радості, і цей крик мене розбудив». Ранні твори, 81–83.

«Ви відсуваєте пришествя Господнє занадто далеко. Я бачив, що пізній дощ прийде так само [раптово, як] опівнічний клич і з удесятереною силою». Спалдінг і Маган, 5.

І в усіх справах мудрості та розуміння, щодо яких цар їх розпитував, він знайшов їх у десятеро кращими за всіх чарівників та астрологів, що були в усьому його царстві.
Даніїла 1:18-20.